

30. září 2024 • ročník 2024 / 2025 • číslo 1

ZŠ Pětka, Vrchlického 22, Šumperk, petka[zavinac]5zsumperk.cz

PĚTKA
Školní časopis
pro žáky, rodiče a pedagogy

MODLITBA

Nauč mě umění malých kroků

Neprosím o zázrak, Pane, ale o sílu pro všední život. Nauč mě umění malých kroků. Učiň mě vynalézavým a sebejistým v pravý čas. Obdař mě vnímavostí, abych dokázal odlišit prvořadé od druhořadého.

Prosím o sílu kázně a míry, abych jen tak neproklouznul životem a své dny si rozumně rozdělil, abych neprospal záblesky světla a vrcholy a abych si našel alespoň tu a tam čas pro zážitek krásy a umění.

Utvrzuj mě v tom, že snít o minulosti nebo budoucnosti mi nepomůže. Pomoz mi co nejlépe zvládnout to, co je mi nejbližší, pomoz mi brát právě prožívanou hodinu za nejdůležitější.

Chraň mě před naivní vírou, že v životě musí jít vše hladce. Daruj mi střízlivé poznání, že těžkosti, porážky, neúspěchy i zklamání jsou přirozenou součástí života, že díky jim rosteme a dozráváme. Připomínej mi, že city se často stavějí proti rozumu. Pošli mi v pravé chvíli někoho, kdo má odvahu říct mi pravdu s láskou. Chléb každodenní dej mi pro tělo i duši, projev Tvé lásky – přátelské echo, a alespoň tu a tam náznak, že jsem v něčem užitečný.

Vím, že hodně problémů se neřeší konáním; pomoz mi, abych dokázal čekat. Ať vždy nechám Tebe a ostatní domluvit. Vždyť to nejdůležitější si člověk neříká sám, to nejdůležitější mu bývá sděleno.

Ty víš, jak moc potřebujeme přátelství. Dej, abych dorostl do této nejkrásnější, nejtěžší, nejriskantnější a nejvzácnější záležitosti života. Vnukni mi správnou chvíli a správné místo, kde můžu zanechat balíček dobra, slovy nebo bez slov.

Chraň mě před strachem, že bych mohl promarnit svůj život. Nedej mi to, co si přeju, ale to co potřebuji.

Nauč mě umění malých kroků.

Antoine de Saint-Exupéry

Obsah aktuálního čísla

Exupéryho modlitba	2
Úvodník	3
Dvakrát nadstandard na Pětce	4
Vítáme prvňáčky	5
Mezinárodní den bez aut	6
Ekoškola a ekokodex	7
Ekotým a jeho činnost	8
Svatý Václav v 5. B	9
Adaptační kurz šestáků	10
9. A vypuštěna do přírody	11
Žáci objevovali Tallin	12
Nákup ve Špajzce	14
Deštivá poezie	15
Ondřej Klimeš, Adéla Dohnalová, Anička Tranová, Daniel Jersák, Matěj Nováček, Tobiáš Zívála, David Balvín, Pavel Matis, Dominik Krobot, Matěj Reiner, Šárka Fialová, Dominik Wierba, Mía Wierbová, Kristýna Blažková, Gabriela Chytková, Anežka Filipová, Daniel Cipra, Dominika Hejlová, Ema Krillová, Zoe Omishore, Jan Kašpar, Ema Skokanová	
Panika ve sborovně	22
Výzva pro rodiče	24

Redakce:

Š. Fialová, P. Loyan, G. Lešingr, F. Steiner, D. Wierba, L. Dudek, A. Bernardová, M. Wierbová, A. Bahina, K. Mižigarová, K. Blažková, E. Kubíčková, M. Macháč, L. Bližňák, ChatGPT

Vážení a milí čtenáři,

prázdniny jsou za námi, sděluje nám pesimista. Optimista ale namítá, že jsou naopak před námi. Ať to bereme tak či tak, vrátili jsme se do školních prostor s novou energií, kterou jsme (snad) načerpali během letního volna.

Nuž, nebojme se prohlásit, že tenhle školní rok rozhodně nebude jen o povinnostech. Naše škola je připravena na další rok plný nových zážitků, projektů a dobrodružství. Těšit se můžete na nové IT projekty, další jazykové výzvy, na zahraniční cesty a na spoustu zajímavých akcí.

Takže vykročíme do tohoto školního roku pravou nohou!

Tento časopis vás bude pravidelně zásobovat školními novinkami, zážitky i ukázkami žákovských prací. Budeme se snažit přinášet i závažnější témata, vzdělávací texty či polemické články.

Těšíme se na společnou cestu tímto školním rokem.

vaše redakce Pětky

Pan učitel zadává ve škole slohovou práci na téma: Co bych dělal, kdybych byl majitel velké firmy. Všichni se pustí do práce, jen Pepíček nic. Učitel se ptá: „Proč nic nepíšeš?“ Pepíček odpoví: „Čekám na sekretářku!“

„Kdo to byl Karel IV.?“

„Prosím, zedník.“

„????!!!“

„Vždyť jste nám říkala, že postavil Karlův most.“

„Tati, proč mi podepisuješ žákovskou knížku třemi křížky?“
 „Nechci, aby si učitel myslel, že vzdělaný člověk může mít takového syna, jako jsi ty!“

Dvakrát nadstandard na Pětce

Základní škola Pětka, Vrchlického 22, se může pochlubit dvěma unikátními programy, které ji odlišují od mnoha jiných základních škol.

Prvním z nich je dlouholetá účast v projektu Erasmus. Pod taktovkou paní učitelky Boucké škola pravidelně získává finanční prostředky, které umožňují žákům a pedagogům poznávat školství v dalších státech Evropské unie. Díky tomu navazují mezinárodní spolupráci a přátelství, rozšiřují si obzory a získávají nové vědomosti, které jsou klíčové pro rozvoj kritického myšlení. V letošním roce čekají žáky a učitele cesty do Turecka, Německa, Polska a Španělska. V dubnu navíc Pětka přivítá zástupce čtyř zahraničních škol, pro které je připravený pestrý program zahrnující vzdělávání, poznávání naší kultury a představení krásy šumperského regionu.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Novinkou a zároveň druhým nadstandardním programem, kterým se škola pyšní, je implementace finského systému KiVa, jehož cílem je předcházet šikaně a účinně řešit její případy. Tento program je výsledkem desítek let výzkumu šikany a jejích mechanismů. Funguje úspěšně ve Finsku a postupně se zavádí i v dalších evropských zemích. KiVa se zaměřuje na tři hlavní oblasti: prevenci, intervenci a monitorování. Má k dispozici řadu nástrojů, které jsou na Pětce intenzivně používány jak učiteli, tak žáky. Díky pravidelné zpětné vazbě v podobě relevantních dat bude moci škola lépe cílit své úsilí v boji proti šikaně.

Hlavním cílem KiVy je zabránit šikaně ještě před jejím vznikem. Ovlivňováním skupinových norem a podporou konstruktivního chování v sociálních interakcích vede program děti k tomu, aby převzaly odpovědnost za své chování a pomáhaly chránit zranitelné vrstevníky. Kromě prevence nabízí KiVa také jasné postupy pro intervenci v případech, kdy k šikaně přece jen dojde.

Základní škola Pětka tak ukazuje, jak lze inovativními programy zlepšovat školní prostředí, tvořit přátelskou atmosféru a rozvíjet schopnosti a znalosti svých žáků.

Vítáme prvňáčky

Mezinárodní den bez aut

V pátek 20. září jsme podruhé uspořádali akci Den bez aut. V šest hodin ráno jsme začali stavět stánek, kde jste od nás za odměnu za to, že jste přišli pěšky nebo přijeli na kole, dostávali nálepky. Jsme rádi, že vás bylo tam moc, i když jste občas museli vystát dlouhou frontu. Děkujeme 240 dětem a 20 učitelům a také paní učitelce Rajnošek, která nám celou akci pomohla zorganizovat. Bylo to pro nás celkem náročné. I když nás na konci vyučování nezbylo moc, bavilo nás pro vás Den bez aut organizovat.

žáci 7. B

Ekoškola a EKOKODEX

Děkujeme všem žákům, kteří nám poslali své návrhy na ekopravidla, kterými se naše škola má

řídít. Bylo jich opravdu hodně. Ekotým je roztřídil, upravil a vybral těchto pět:

Eko-kodex

1. Třídíme odpady, udržujeme pořádek
2. Staráme se o květiny a zahradu
3. Šetříme vodou
4. Využíváme denní světlo, zhasínáme tam, kde není třeba svítit
5. Neplýtváme jídlem

Některá další pravidla se nám také líbila, ale je jasné, že je naše škola ještě nedodrжуje (používáme solární panely, jíme potichu v jídelně, ...). Nápady jsme si napsali a třeba se nám je v budoucnu podaří zrealizovat.

Za ekotým G. Přikrylová

Ekotým

Bilancování minulého školního roku a nahlédnutí do budoucna

V minulém školním roce se ekotým spolu s vámi zabýval tématem PROSTŘEDÍ ŠKOLY. Ekotýmu se podařilo zrealizovat odpočinkový kout ve 2. patře, vybavit ho drobnými hrami, knihami, podsedáky. Líbí se vám? A co rodiče – pomáhají jim barevné orientační cedule na patrech najít správnou místnost? Doufáme, že ano.

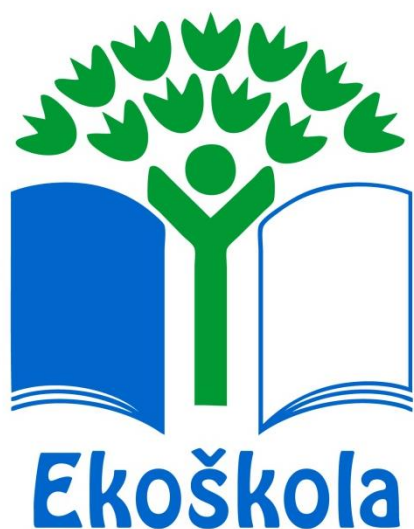
Letos si v ekoškolním snažení posvítime na téma DOPRAVA. Děkujeme sedmákům, že zorganizovali

báječný Den bez aut. Pokud máte podobný nápad, zkuste ho také uskutečnit.

A pozor! Do konce října odesíláme žádost o mezinárodní titul Ekoškola! Jestli ho opravdu získáme, to se teprve dovíme až po velké kontrole, která se uskuteční v průběhu roku.

Budeme vás informovat - ještě o nás uslyšíte. ;)

Program Ekoškola organizuje v České republice Tereza, vzdělávací centrum.

Svatý Václav v 5. B

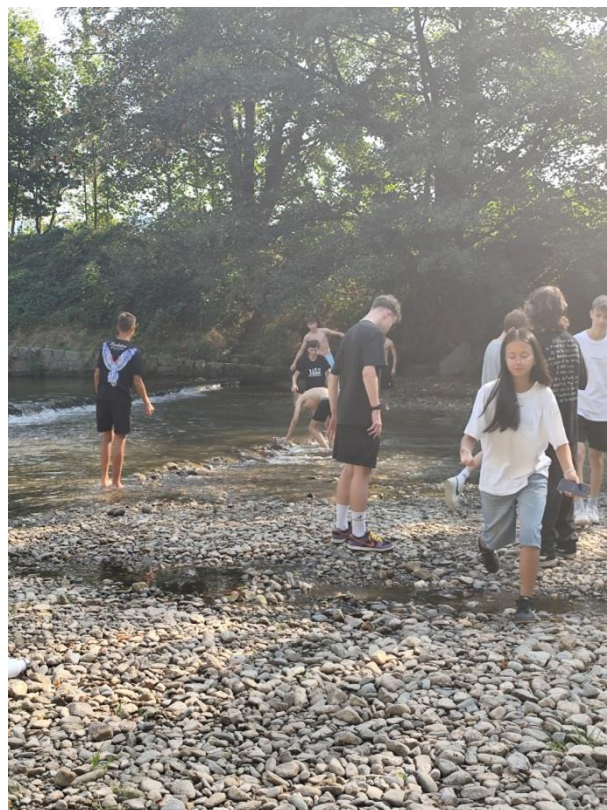
Součást projektového dne prvního stupně *Den české státnosti*

— Adaptační kurz šestáků v Mladoňově —

9. A vypuštěna do přírody

Žáci z Pětky objevovali Tallin

Skupina 13 deváťáků ze šumperské Pětky se v květnu 2024 vydala na týdenní program Erasmus do Tallinu v Estonsku.

Žáci navštívili místní školu Viimsi, kde se účastnili workshopů, vyzkoušeli si hodiny ruského a německého jazyka s místními učitelkami, prohlédli si celou školu, která je otevřená pro sportovní aktivity i široké veřejnosti, a poznávali estonskou kulturu.

Žáci navázali přátelství s dětmi stejného věku, poznali místní kulturu v domácím prostředí v rodinách. Studenti se také dozvěděli o bohaté historii Estonska, které bylo dlouho pod nadvládou Švédska, Ruska a Sovětského svazu. Navštívili hrad Toompea, který je symbolem estonské nezávislosti.

Tallin je krásné hlavní město Estonska na severu Evropy. Nachází se na jižním pobřeží Finského zálivu Baltského moře, pouhých 70 kilometrů jižněji od finských Helsinek. Jde nejen o hlavní

město Estonska, ale také i o jeden z největších přístavů v Baltském moři. Naši deváťáci se mohli kochat nejen křivolakými uličkami starého města, ale i impozantními mrakodrapy hrdě se tyčícími nad městem. Pro svou jedinečnost i výraznou dualitu bylo Staré Město Tallinnu zapsáno v roce 1997 na seznam UNESCO. Tato starobylá čtvrť je velice kompaktní a nejvíce bohatá na památky. Skvělé je, že vše je zde jako na dlani, a proto se dá tato část Tallinnu projít pěšky.

V dřevěné tallinnské čtvrti Kalamaja, ve zdejších unikátních ohromných hangárech, se skrývá nezapomenutelné muzeum Seaplane Harbour, což je supermoderní námořní a vojenské muzeum s kompletní ukázkou historických lodí. Uvnitř ohromného hangáru i v exteriérech se nachází více než 200 exponátů. Naše žáky nejvíce ohromila stará ponorka.

Nechyběla ani relaxace na pláži.

Jedním z vrcholů pobytu byl výlet lodí na největší vojenský ostrov Naissaar ve Finském zálivu. Po druhé světové válce byla uprostřed ostrova vybudována továrna na námořní miny a rozsáhlé skladiště pro úschovu vyrobených min. Celý výrobní komplex podléhal přísnému režimu utajení, byl obehnan několika ploty z ostnatého drátu a obklopen bezpečnostními zónami hlídanými nejmodernějšími zabezpečovacími systémy. S přístavem a kasárnami byl spojen úzkorozchodnou železnicí. Po odchodu sovětských vojsk v roce 1994 byly na ostrově ponechané miny zneškodněny, ale jejich kovové schránky je dodnes možné vidět na mnoha místech. V současné době je na tomto strategickém ostrově na celém území vyhlášena rezervace a žáci si tak mohli vychutnat krásnou přírodu a výhled na celý ostrov z majáku. Nejobroduznější byla jízda starým vojenským autem po ostrově.

Na Estonsko budou děti určitě dlouho vzpomínat. Byla to pro ně příjemná tečka po devíti letech strávených na základní škole.

Nákup v Šumperské Špajzce

hodnotili žáci 6. B na konci minulého školního roku

V rámci pracovních činností vyrazili žáci 6. B prozkoumat bezobalový obchod - Šumperskou Špajzku a zhodnotili pro naše čtenáře pohodlnost nákupu i ceny.

Úkolem bylo nakoupit všechny potřebné suroviny na výrobu sušenek a následně je upéct. Část žáků nakupovala v běžném obchodě, část v bezobalovém.

A jak dopadlo hodnocení žáků?

- + Příjemná obsluha
- + Netradiční zboží (zboží, které normálně v obchodě nenajdeme)
- + Potraviny se dávají do sklenic (bez plastů)
- + Šetříme přírodu (BIO)
- + Dostanete přesné gramy potravin
- Dlouhé čekání na potraviny
- Dražší ceny potravin (méně potravin za větší cenu)
- Nemají některé tradiční potraviny
- Vydýchaný vzduch

Naše zkušenost se Špajzkou byla moc příjemná. Obsluha byla velmi ochotná a poradila s výběrem. Zboží bylo netradiční, kvalitnější a farmářské. Potraviny se dávají do sklenic, které si přineseme. Vše je BIO. Ceny jsou vyšší, protože je kvalitnější chov zvířat. Nemají tradiční potraviny. Čekání na potraviny je delší než v běžném obchodě, déle se váží a chystá zboží do sklenic.

Očekávání žáků před nákupem a jak to bylo ve skutečnosti?

Musím si donést vlastní krabičku? Je to lepší. Pokud si vlastní krabičku nedonesete, budete mít v obchodě k dispozici prázdné sklenice zdarma a papírové zpoplatněné pytlíky.

Bude tam i něco jiného než jídlo? Kromě potravin je zde možné koupit také drogerii.

Budou tam mít všechno, co potřebujeme? Bylo k dispozici vše, co jsme potřebovali k výrobě sušenek.

Bude to levnější, protože se to nemusí balit. Ne, nebude, často jde o kvalitnější potraviny v bio kvalitě nebo od lokálních farmářů.

Je to ekologičtější? Ano.

Co když jen sundají obal z běžného obchodu a přespou to do svých nádob? Ne, nakupují od výrobců ve velkém.

Jaké byly ceny?

Nákup potřebných surovin ve Špajzce stál 250,25 Kč, v Jednotě 214,90 Kč.

(vlevo Jednota, vpravo Špajzka)

(bezobalový a běžný nákup)

Recenzi napsali:

Eliška Bortlová, Olexandra Burkalo, Šimon Kratochvíl a Michael Jáně

Deštivá poezie

Stahují se mračna

Ondřej Klimeš, 9. A

Vesele po cestě jdeš
a najednou si všimneš,
že k tobě připlouvají mraky
a déšť tím pádem taky.

Stahují se mračna
a začíná se
objevovat voda průzračná.
V dálce vidíš lidi volat,
a tak se běžíš schovat.

Ale mraky neměly dobrou náladu
a nelze to považovat za náhodu.
Nebe pročísne blesk a hněv
a ty padáš k zemi mrtev.

Nevychované kapky

Adéla Dohnalová, Anička Tranová, 9. A

Kapky vody do oken padají,
binec nám doma akorát dělají.
Nechápu, co od nás čekají,
nic nám do života nedají,
akorát stres a strach v nás vyvolávají.

Kapky vody od nás čekají,
že my přivítáme je s otevřenou náručí,
když oni si poručí.
Nejspíš se to nikdy nenaučí,
jak správně se chovat mají.

To jsou prostě kapky vody,
které nadělají spoustu škody,
a všude je pak akorát víc vody.
Podle mě si dávají závody.
Nevím, jaké k tomu mají důvody.

Děšť mi stéká na hlavu

Daniel Jersák, Matěj Nováček, 9. A

Padá, padá, padá děšť.
Sráží se ranní pára.
Vše mi stéká na hlavu,
vidím asi záplavu,
která mi též spadne na hlavu.

Jdu se schovat pod most,
potřebuji pomoc.
Asi ji budu muset zavolat,
jenže nejde telefonovat.
Co budu teď dělat, nevím,
řešení zřejmě neobjevím.

Fakt hodně vody

Pavel Matis, Dominik Krobot, 9. A

Venku moc prší
a je to jen horší.
Večer jsou už povodně
a vody je fakt hodně.

Elektřina vypadává,
každý z toho odpadává.
Internet nejede taky.
Na nebi a na čele – mraky.

Zmoklé bankovky

Tobiáš Zívala, David Balvín, 9. A

Venku je deštivý den,
protože je duben.
Nevím, co budu dělat,
asi si dodělám referát.

Potom, jak ho dodělám,
bankovky si do zásoby padělám.
Všechny se mi ale utopí,
chytanu z toho záchvaty.

Za chvíli přijdou povodně,
v Prčicích jsem rozhodně.
Za chvíli se utopím,
ale matiku stejně nepochopím.

Můj bouřkový výzkum

Matěj Reiner, 7. A

Když se sešly blesky,
uviděl jsem záblesky.
Když jsem spatřil záblesky,
zahlédl jsem též jejich odlesky.
I v kalužích jich bylo mnoho.
A teď už víte všechno. Ho, ho.

utopený kapr

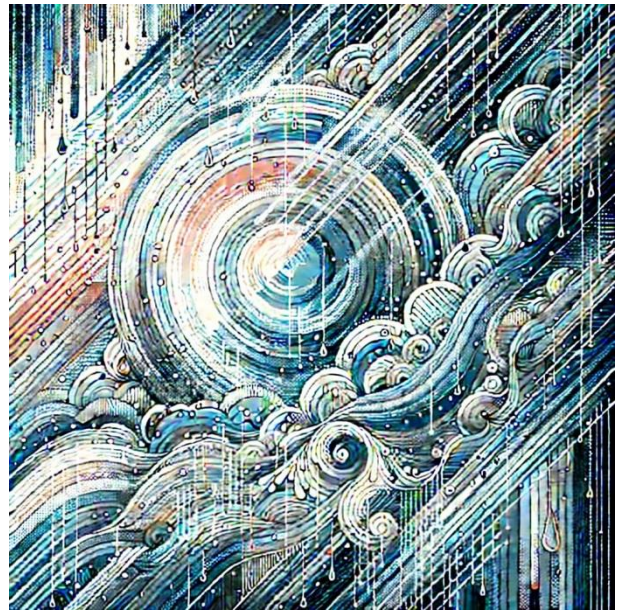
Šárka Fialová, Dominik Wierba, 8. A

venku přelo a hřmělo
mezitím co u nás se řvalo
jasně že radostí
o vánoční večeri

kapr ve vaně žbluňkal
když jsem ho s mámou chytal
rychle se potopil
a radši se utopil
zvonkem se zvoní
a ke stromku se běží

dárky se rozbalují
a děti pod stromkem se radují
i když venku prší
úsměvy z tváří srší

a jak se máte, pane učiteli?

Deštivých sto dní

Mia Wierbová, Kristýna Blažková, 8. A

Prší malé kapky kap,
přiletěl k nám mokrá čáp.
Začal klapat, klapy klap
stal se z něho plameňák!

Po nebi hřmí hromy třesk,
za kopcem šel vidět blesk.
Prší, prší, zas a zas,
chybí už jen velký mráz.

Prší, prší už tři dny,
vody je tu čím dál víc,
prší tu už přes měsíc,
všeho je už čím dál víc.

Pršelo tu přes sto dní,
bylo to fakt záživný.
Po tak dlouhém pršení
bylo slunce podivný.

Voda stekla do kanálů,
duha vyšla hned po ránu.
Všechno uschlo za tři dny,
už je vše zas poklidný.

Vyplašené srdce

Gabriela Chytková, 7. A

Venku hřmí, fouká, prší
a mně do tváře kapky srší.
Před vraty stojím a na déšť hledím,
to si dnes asi venku neposedím.

Všichni se bojí, mají strach,
ale já jsem šťastná ve svých myšlenkách.
Lepší je venku být, než za oknem dlít,
kde všichni čekají, co se dál bude dít.

Řeka stoupá i první kroupa z nebe padá,
už neslyším, jak se soused se sousedkou hádá.
Šumění vody vše přehlušilo
a mé srdce vyplašeně bilo.

Přepadly mě obavy: „Kdy se ten déšť zastaví?“
Zastavil se včas a slunce vyšlo zas.

O dešti

Anežka Filipová, 7. A

Voda – dobrou náladu mi dodá.
Kapky deště, mrholení
– pro mě žádný problém není.

Mokré předměstí je pro někoho velké štěstí,
ale pro jiného to předměstí věští velké neštěstí.
Někdo se modlí, ať ho neopustí naděje,
někdo se zase zářivě usměje.

Už leje jako z konve a nedá se to zastavit,
i když budete sebevíc chtít.

Někdo jako já teď báseň píše
a vidí i další šťastné obličejce.
Někdo se tak trápí, že se v smutku potápí.
Pro každého déšť něco jiného je,
a proto –
uchovává vzpomínky šťastné i zlé.

Katka a Honza

Daniel Cipra, 7. A

Byla jednou jedna Katka
a v dešti na ní spadla kapka.
Katka vodu ráda neměla,
proto utéct rychle musela.

Katka doma měla manžela,
o dešti mu hned říct musela.
Když jí manžel vyslyšel,
na boj s deštěm odešel.

Honza se dešti statečně vzpírá,
žádná voda by ho přece nesrazila.
Však proti kroupám Honza uvádá,
jen Boha ještě o život požádá,
pak tiše spadne na záda.

Zatím doma smutná Katka,
už hodiny čeká na chudáka.
Honza domů nejde však,
dostal ho déšť zabiják.

Video z venku

Dominika Hejlová, 7. A

Sedím doma, venku prší, mrholí,
tento víkend asi nepojedu na hory.
Mám však jednu otázku:
„Můžu jít alespoň na procházku?“

Můj pes kouká smutně,
potřebuje ven nutně.
Každý den tu skáče a hopsá, hop
a má z toho velkou radost,
neví ale, že bude mokry
a zmokne na kost.

Celí mokří jsme přišli domů,
pak mluvili jsme do mikrofonu,
mluvili jsme o dešti i zlomeném stromu.
Vše bylo nahráno do telefonu.
Díky jednomu videu z venku
jsme měli milion lajků.

Deštník a ručník

Emá Krillová, 7. A

Dneska padly husté vody,
udělaly velké škody.
Zvířata se polekala,
vystrašeně vypadala.

Náladu jsem smutnou měla,
dělat na zahrádce jsem chtěla.
Vyklonila jsem se z okna
a v tu chvíli jsem uviděla
bratra lesů, medvěda.

Celá divá co se děje,
že je tady před brankou.
Říkal, že si chce se mnou
zahrát na schovávanou.

Vyběhla jsem s deštníkem
a utřela to zvíře ručníkem.
Řekla jsem mu: „Pojďme dovnitř,
zahrajem si babu uvnitř.“

Já chci ven

Zoe Omishore, 7. A

Začal foukat vítr,
a kapat z nebe déšť.
Už je v kýblu litr vody,
a to mě nedostává do pohody.

Začalo i hřmít,
asi budu muset deštník mít.
Je škaredý den,
chtěla jsem jít ven.

Tohle je snad sen.
Blesk, plesk, třesk.
Každý další upršený den,
chce se mi víc a víc ven.

Máma mě ale nepustí,
i ty gumáky už vodu propustí.
Někdy je voda zlomocná,
zdá se, že budu nemocná.

Zpráva ze sklepa

Jan Kašpar, 7. A

Venku pořád jenom prší.
Doufám, že už to nebude horší.
Všude okolo hlásí povodně.
Snad nás nezasáhnou hodně.

Už vyklízíme sklep.
Voda se nesmí dostat do chodeb.
Připravíme zásoby.
Špatné je to období.

Z deště nejsem nadšená

Emu Skokanová, 7. A

Podzimní den a jenom prší,
a vítr je ještě horší.
Voda na okna kape,
po mokré trávě děda šlape.

Halloween se blíží,
ale déšť to jenom ztíží.
Ještě sníh se přidat může,
ale nikomu to nepomůže.

Deštník kapky zachytne,
mít deštník je nezbytné.
A mám velké obavy,
aby nebyly zase záplavy.

Bouřky, hromy, blesky,
třesky, plesky,
no, zase nebude dnes hezky.
Z deště nejsem nadšená,
jsem promoklá a studená.

Panika ve sborovně

V malebném městečku Šumperk stála jedna škola, která měla svou zažitou přezdívku Koule. Učitelé tam měli své zvyky a rituály, které nikdo nechtěl měnit. Jednoho pondělního rána se ve sborovně sešli všichni pedagogové, aby započali nový týden plný dalšího vzdělávání mladých duší.

Zamračený učitel Votruba si právě naléval kávu, když do sborovny vběhla zadýchaná paní učitelka Nováková. „Kolegové, slyšeli jste to?“ vyhrkla mezi nádechy a její vyčesaný drdol se celý klepal.

„Co pak zase, milá kolegyně?“ zeptal se zrudněle pan ředitel Bureš, který se přehraboval v hromadě papírů, které se mu na stole neustále hromadily. Učitelský sbor už dlouho uzavíral sázky na přesné datum, ve kterém lavina tiskopisů pana ředitele definitivně zasype.

„Do školy má dnes přijít školní inspekce!“ oznámila dramaticky učitelka Nováková a její drdol se postavil do pozoru.

Ve sborovně nastalo hrobové ticho, které přerušovalo jen tikání starých hodin. Pan učitel Černý upustil křídu, se kterou si nervózně pohrával. „Inspektor? A proč nám to nikdo neřekl?“ zakoktal a po jeho neoholené tváři mu

Aktuální informace
ze základní školy Koule

začaly téci slzy jako hrachy.

„Prý je to neohlášená kontrola,“ šeptala paní Nováková. „Má zjistit, jestli plníme všechny nové směrnice EU.“

Paní učitelka Malá začala horečně přerovnávat své poznámky. „Ale já ještě nemám hotové ty nové výkazy! Dokonce ani ty staré!“

„Klid, kolegové, musíme jednat rychle a efektivně,“ snažil se uklidnit situaci ředitel Bureš, ale jeho hlas se chvěl více než obvykle. „Že bych vyhlásil ředitelské volno?“ bručel si tiše pod vousy. „Proboha, to je malér jako prase!“ zoufale vykřikl pan učitel Svoboda, který byl známý svým sklonem k panice.

„Koupíme květiny, koláče a láhev vína. A musíme připravit ukázkovou hodinu,“ rozhodl rázně ředitel. „Paní Nováková, vy jste nejzkušenější, vezmete si inspektora na starost.“

„Já? Ale já dnes učím jen výtvarné výchovy!“ protestovala.

„Právě proto,“ usmál se ředitel křečovitě. „Naši žáci přece umí dobře kreslit. A pokud jim do toho nebudete příliš mluvit, bude inspektor spokojen. Rozumíte?“

V tom se ozval hlasitý zvuk z chodby. Všichni ztuhli. Dveře sborovny se pomalu otevřely a vešel školník Koudelka s obrovským pavoukem na ramenou.

„Pro pána krále, co to je?“ vykřikla paní Malá a omdlela.

„To je jen model do přírodopisu,“ vysvětlil školník pobaveně. „Našel jsem ho na půdě. Říkám mu Karel.“

„Pane Koudelko, teď na to není vhodná doba!“ zahřměl ředitel. „Máme tady inspektora!“

„Inspektora?“ podivil se školník. „Myslíte toho pána, co si prohlíží školní zahradu?“

„Už je tady!“ zvolal učitel Svoboda a začal si balit věci, „musím k doktorovi. Mám rýmu a kašel!“

Ostatní učitelé se namačkali do houfu jako vyplašená kuřata a snažili se připravit na nejhorší. Ředitel Bureš vyšel vratkým krokem ven, aby přivítal návštěvu.

Na zahradě stál starší pán v klobouku a s lupou zkoumal květiny. „Dobrý den, jsem ředitel Bureš,“ představil se nervózně ředitel.

Pán se na něj usmál. „Dobrý den, já jsem Smrček, amatérský botanik. Moje vnučka Alenka chodí sem do školy a vyprávěla mi o vašich květinách. Tak jsem jí řekl, že k vám dnes přijdu na inspekci. Tyhle tulipány jsou opravdu nádherné.“

Ředitel zrudl: „Vy nejste školní inspektor?“

„Inspektor? Ne, kdepak,“ zasmál se pán, „jen milovník květin.“

Ve sborovně mezitím učitelé čekali na ortel. Pot jim stékal po zádech a mnohým naskakovala husí kůže. Když se vrátil ředitel, s úlevou jim oznámil, že žádný inspektor nepřijde: „Byl to falešný poplach.“ Sborovnou se rozezněl rachot, jak učitelům padaly balvany ze srdce.

„Jak jste vlastně přišla na to, že přijede inspektor?“ zeptal se ředitel učitelky Novákové.

„Já... slyšela jsem to od dětí. Vyprávěla to Alenka Smrčková z mé třídy,“ přiznala rozpačitě. „Asi si ze mě třeťáci zase udělali legraci.“

Učitelé se na sebe podívali a propukli v ulehčený smích. „No, tak to bychom měli. Vzhůru do práce, kolegové,“ usmál se i ředitel.

A tak v šumperské škole opět zavládl klid. Učitelé se vrátili ke svým třídám, paní Malá se probrala z mdlob a školník Koudelka poskakoval dále po chodbách s pavoukem na ramenou.

Pan učitel Svoboda potkal cestou do třídy ubrečeného páťáka. „Proč, pláčeš?“ zeptal se učitel chlapce. „Já se, prosím, bojím dnešní písemky z matematiky,“ fňukal hoch. „Milý žáku, nepodléhej panice. Důležité je vždy zachovat rozvahu,“ uklidňoval žáčka, vzal ho za rameno a vedl ho do třídy.

Potom páťáček a jeho spolužáci jen koukali s otevřenou pusou, když přísný učitel Svoboda snad poprvé v životě zrušil ohlášenou písemnou práci a bavil žáky celou hodinu zábavnými matematickými příklady.

Nová

**Tentokrát
pro rodiče**

literární soutěž!

Vážení rodiče, podílejte se i vy na tvorbě obsahu našeho časopisu. Zašlete nám svou povedenou krátkou povídku či báseň na libovolné téma. Na konci školního roku žáci rozhodnou, který rodičovský příspěvek zvítězí.

Texty posílejte na email:

[petka\[zavinac\]5zssumperk.cz](mailto:petka[zavinac]5zssumperk.cz)